

Yaşamak

— Artist Şair · 06 Kasım 2016

Şair ceketimi çıkaramıyorum
Zihnime pusu kuran gecede.
Yıldızlar kayıyor ansızın avuçlarıma.
Yaşamak bu kadar ağırken...

Umudumun altında
Ezilen bir zeytin dalı,
Acılara sürgün ederken bizi,
Bedelini ödeyemiyorum.
Yaşamak bu kadar siyahken..

Bir kör oluşun aşinalığı var üstümde,
Daha önceden yaşamıştım,
Kuyularda,
Ve bin hecede.
Yaşamak bu kadar uzakken...

Bileğimde taşıdığım hüznün nişanesi,
Son mahkemede affımı isteyen dilekçe,
Tırnak uçlarımda kanamış
Koğuşun soğuk mermeri,
Üşüyorum.
Yaşamak bu kadar acıyken...

Yalana düşmüş begonya çiçeği,
Gökyüzünü taşlarken,
Sevdasına ihanet kurşunlar.
Deliriyorum.
Yaşamak bu kadar sağırken...

Hayatıma üç gömlek büyük sancılarda,
Dikenleri batıyor yorgunluğumun.
Yüzme bilmiyor düş'üşlerim,
Yaşamak bu kadar derinken...

Yağmura ayak uyduramayan
Sözyaşı dolu ceplerim.
Turnalar bana hep uzak, Yüreğim sana hep parya.
Tutulamıyorum.
Yaşamak bu kadar yalanken...

Vakit gelmişken erken,
Vakit kaybederken yarına,
Uyanamıyorum.
Yaşamak bu kadar soğukken...